הרי דבגמ' הו"ל למה לי' בבריתא **דיוצא בשטר** היינו לכתב לו שטר מדמיו, והוא יציאת שטר, אלא דהקשו עלה בגמ' דהיינו כסף, ובבירור הדברים הביא מלתו"ר הגאון זצוק"ל הא לי' במילי וז"ל כל שבירורו שהעבד נקנה בכסף, אף שהוא כסף בכלל, שנאמר יצא כו' ואם נתרצה האדון לעבד לכתוב לו שטר על דמיו, יוצא **בשטר זה**, אלא אפילו זה **בכלל** כסף הוא.

הנה דייק המחירי לשונו לומר דיוצא **בשטר זה** דהוא יציאת שטר, אלא דיציאת שטר זו הוי **בכלל כסף**, ודבריו מדויקים בגמ' לי' בבריתא דיוצא **בשטר**, והו"ל בגמ' לפרש דהיינו בכתב לו שטר מדמיו, דזהו יציאת שטר, אלא דהקשו **דהיינו כסף**, ופי' המחירי קו' הגמ' לאפילו יציאת שטר זה בכלל כסף, וע"ש [ב].

ובר**שב"א** שם כתב ומיהו מכמי קשיא לי מאי קאמר היינו כסף, דאם כן המקדש **בכסף**, וכתב לה שטר עליו תהא מקודשת, דשטרא לכתוב עליה היינו כסף.

ומב**ואר** בר"ן נמי, דפשטות לשון הגמ' דהיינו כסף, מצומר דהאמנם הוי יציאת כסף, אבל אין שטר אית בה, כיון דע"י השטר מהני הכסף, אלא דקשיא ליה דא"ה המקדש בכסף וכתב לה שטר עליו תהא מקודשת, ובר"ן דחה דכל זה להו"א דאין גופו דעבד עברי קנוי, וכמו דמהני מחילה, מהני שטר התחייבות, מע"ג דמנה אין כאן, אבל למסקנא דע"ע גופו קנוי בודאי לא מהני, דכסף אין כאן שטר אין כאן, וכמו דהקשה הכא לרמ"י, האמנם סייס שם הר"ן דבריו, **ועיין עיון**, והיינו דפשטות לשון הגמ' מצומר דמהני מדין כסף בכותב לו שטר מדמיו.

ו**בתב** מלתו"ר הגאון זצוק"ל נדעת המחירי, (קונה"ג קידושין סוף סימן י"ד) וז"ל (ממע"ש ד"ה ומשר מוכרת ומצומר) האמנם שטר מדמיה אינו דין כו **מתורת שטרות**, דכל שטר מדמיה, מדין **שטר** שכו הרי הוא בכלל כסף, דע"י שהוא שטר מדמיה, **הפקיע דשטר גופה בכלל כסף הוא**, והן הן מש"כ המחירי **דיוצא בשטר** זה, אף שאף זה בכלל כסף הוא, וזהו מה דתניא דיוצא בשטר.

ו**עוד** כתב שם מלתו"ר הגאון זצוק"ל שכל תורת פדיונו מתורת **כח השטר** הוא, דשטר מדמיה, **תורתו דשטר הוא שהיא בכלל כסף.**

(ב) ובתוס' רי"ד שם מפרש, דאיירי ביציאה דכסף וזקף הכסף במלוה, והכסף הוא שמוציא, ולשון התוס' רי"ד, שבכסף שהוא מקבל עליו יוצא, וכדמבואר שם בהמשך דבריו דאיירי בזקפם עליו במלוה, ואין השטר אלא לראיה, והיא קושית הגמ' דא"ה עדים נמי מהני ואינו דין דוקא בשטר, ואם היה דין דוקא בשטר הוי אפי' בע"כ דאדון, ובכה"ג היה מובן דקרי ליה יוצא בשטר, אבל כיון דהו"א בעדים, א"ה אין השטר או העדים אלא לראיה בעלמא, ולא כפינן ליה, וא"כ הוי יציאת כסף רגילה, יעו"ש בדבריו.